

РЕПУБЛИКА КОСОВО
REPUBLIKA E KOSOVES-REPUBLIKA OF KOSOVO
ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS- BASIC COURT OF MITROVICA

Број предмета: 2019:278405
Дана: 10.06.2020.
Број документа: 00945059

П.бр. 1176/19

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ, Опште одељење, судија Стефан Милентијевић, у правној ствари тужиоца С.Х. (S.H.), из села ... , Општина Јужна Митровица, Б.А. (B.A.) из села ... , Општина Јужна Митровица, С.Х. (S.H.) из Јужне Митровице, Ш.С. (Sh.S.) из села ... , Општина Јужна Митровица, И.Б. (I.B.) из Јужне Митровице, И.М. (I.M.) из села ... , Општина Јужна Митровица, З.Г. (Z.G.) из Јужне Митровице и Р.Х. (R.H.) из села ... , Општина Јужна Митровица, чији су пуномоћници Ш. и Љ.А. , адвокати из Јужне Митровице, против тужене Т... А.Д. Јужна Митровица, ради исплате јубиларне награде и накнаде поводом пензионисања, вредност предмета спора 12.318,28 евра, након закључене и одржане главне расправе, на којој су били присутни пуномоћник тужиоца адв. Љ.А. и заступник тужене Х.Л. , дана 10.06.2020. године донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Р.Х. , па се обавезује тужена Т... А.Д. да тужиоцу исплати новчани износ у висини од 714,00 евра, са законском затезном каматом од 8% од дана 27.11.2019. године, као дана подношења тужбе, па све до исплате, у року од 7 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Р.Х. , за износ преко досуђеног из ст. 1 ове пресуде, а до тражених 1.606,50 евра, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца С.Х. , Б.А. , С.Х. , Ш.С. , И.Б. , И.М. и З.Г. , којим су тражили да се обавеже тужена да:

- тужиоцу С.Х. исплати новчани износ у висини од 2,856.36 евра,
- тужиоцу Б.А. новчани износу у висини од 1,725.20,

- тужиоцу С.Х. новчани износ у висини од 2,766.60 евра,
- тужиоцу Ш.С. новчани износ у висини од 1,346.26 евра,
- тужиоцу И.Б. новчани износ у висини од 2,217.84 евра,
- тужиоцу И.М. новчани износ у висини од 1,829.28,
- тужиоцу З.Г. новчани износ у висини од 1.845,76 евра и,

са законском затезном каматом од 8% од дана подношења тужбе па све до исплате, као **НЕОСНОВАН**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу Р.Х. исплати трошкове поступка у вредности од 295,20, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Тужиоци су у тужби и речима на рочишту, преко свог пуномоћника истакли, да се налазе у радном односу код тужене. Затим, да је Општим колективним споразумом прописано да запослени имају право на јубиларну награду за одређене године рада. Да су тужиоци испунили јубиларне године, сваки у различитим временским периодима, што се потврђује и потврдама које су приложене као доказ. Да су се исто тако обраћали туженој са захтевом за исплату, али да тужена није испунила своју обавезу. Истичу, да се из предложених доказа утврђује да су тужиоци били у радном односу код тужене, да је тај радни однос делимично прекинут из разлога времена и догађаја који су се одиграли, да су након протека времена тужиоци наставили са радом на својим радним местима и да су двоје од њих пензионисани.

Предложили су да суд усвоји тужбени захтев у целости на тај начин да се: тужиоцу С.Х. за 31 годину рада исплате три плате на име јубиларне награде и три плате на основу одласка у пензију, у висини од 2,856.36 евра, тужиоцу Б.А. за 27 година радног искуства исплате 2 плате на име јубиларне награде, у висини од 1,725.20, тужиоцу С.Х. за 32 године радног искуства исплате 3 плате на име јубиларне награде у висини од 2,766.60 евра, тужиоцу Ш.С. за 25 година радног искуства исплате 2 плате на име јубиларне награде, у висини од 1,346.26 евра, тужиоцу И.Б. за 30 година радног искуства исплате 2 плате на име јубиларне награде и 3 плате због одласка у пензију у висини од 2,217.84 евра, тужиоцу И.М. за 22 године радног искуства исплате 2 плате на име јубиларне награде, у висини од 1,829.28, тужиоцу З.Г. за 24 године радног искуства исплате 2 плате на име јубиларне награде, новчани износ у висини од 1.845,76 евра и, тужиоцу Р.Х. за 25 година радног искуства исплате 2 плате на име јубиларне награде, у висини од 1,606.50 евра.

Доказе су предложили, трошкове поступка су тражили.

У свом одговору на тужбу и речима на рочиштима, тужена је преко својих заступника оспорила тужбу и тужбени захтев сматрајући исти неоснованим, из разлога,

јер је већина тужиоца у овом поступку имала прекид радног односа, затим да они тужиоци који су касније засновали радни однос да такав радни однос није формално признат као радни стаж. Што се тиче тужиоца С.Х. и И.Б. , заступник тужене је истакао да се ради о радницима који су у пензију отишли у години када на снази није био Општи колективни споразум.

У циљу утврђивања чињеничног стања суд је читањем извео следеће доказе: уговора о раду од дана 27.09.2019. године и потврде о радном искуству од истог дана за тужиоца Р.Х. , захтева за исплату јубиларне награде поднет туженој дана 02.10.2019. године од стране тужиоца С.Х. , платне листе тужиоца С.Х. издате од стране тужене дана 07.10.2019. године и потврде о радном искуству за истог тужиоца издате од стране тужене дана 01.10.2019. године, захтева за исплату јубиларне награде тужиоца Б.А. и тужиоца С.Х. поднетих дана туженој дана 25.09.2019. године, потврде о радном искуству тужиоца Б.А. издате од стране тужене дана 20.09.2019. године, потврде о радном искуству за тужиоца С.Х. издате од стране тужене дана 20.09.2019. године, захтева за исплату јубиларне награде поднет туженој дана 25.09.2019. године од стране тужиоца Ш.С. , потврде о радном искуству за тужиоца Ш.С. издате од стране тужене дана 16.09.2019. године, платне листе за истог тужиоца од дана 25.09.2019. године издате од стране тужене, захтева за исплату јубиларне награде и отпремнине поводом пензионисања поднетог туженој дна 02.04.2019. године од стране тужиоца И.Б. , решења о прекиду радног односа за тужиоца И.Б. од дана 25.07.2018. године, извод из „В...“ о стању на банковном рачуну тужиоца И.Б. од дана 01.01.2018. године, захтева за исплату јубиларне награде поднет туженој дана 01.10.2019. године од стране тужиоца И.М. , потврде о радном искуству за истог тужиоца издате од стране тужене дана 26.09.2019. године и захтева за исплату јубиларне награде поднет туженој дана 01.10.2019. године од стране тужиоца З.Г. и потврде о радном искуству за истог тужиоца издате од стране тужене дана 26.09.2019. године.

Суд је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупне расправе, сходно одредби чл. 8 Закона о парничном поступку одлучио да је тужбени захтев тужиоца Р.Х. основан само у делу тужбеног захтева који се односи на исплату новчаног износа у висини од 714,00 евра, са законском затезном каматом од 8% од дана подношења тужбе, док је тужбени захтев за преостали износ а до траженог новчаног износа преко 1.606,50 евра неоснован, док је тужбени захтев осталих тужиоца неоснован.

На основу захтева за исплату јубиларне награде поднетог туженој од стране тужиоца, суд је утврдио да је тражењу судске заштите претходио захтев тужиоца туженој за исплату јубиларне награде, док је на основу потврда о радном искуству за тужиоце и уговора о раду сачињеног између тужиоца и тужене суд је утврдио да су се тужиоци у време подношења тужбе радили код тужене.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Р.Х. суд је утврдио да је тужилац радио код тужене од дана дана 09.08.1980. године до дана 18.09.1990. године, а након

ратних дешавања да је постао радник тужене од дана 04.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђено да је бруто плата тужиоца износила 714.00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца С.Х. суд је утврдио да је тужилац био у радном односу код тужене у временском периоду од дана 10.02.1975. године до дана 24.09.1990. године, а након ратних дешавања на Косову од дана 02.06.2003. године до дана 17.03.2019. године, када је пензионисан.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Б.А. суд је утврдио да је тужилац био радник тужене од дана 05.08.1983. године до дана 24.09.1990. године, а након ратних дешавања од дана 22.12.1999. године.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца С.Х. суд је утврдио да је тужилац био радник тужене од дана 23.10.1978. године до дана 18.09.1990. године и од дана 22.12.1999. године па надаље.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Ш.С. суд је утврдио да је тужилац био радник тужене од дана 14.10.1985. године до дана 02.09.1990. године а након ратних дешавања од дана 17.01.2000. године па надаље.

На основу решења о престанку радног односа за тужиоца И.Б. , суд је утврдио да је овај тужилац одлуком тужене пензионисан дана 11.07.2018. године, да је тужилац био радник тужене од 1980. године, а након ратних дешавања од 2001. године.

На основу потврде о радном искуству тужиоца И.М. суд је утврдио да је тужилац био радник тужене од дана 21.09.1987. године до дана 18.09.1990. године, а након ратних дешавања од дана 02.06.2003. године, па надаље.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца З.Г. суд је утврдио да је овај тужилац био радник тужене од дана 05.04.1979. године до дана 21.08.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 02.06.2003. године.

Одредбом чл. 52 Општег колективног споразума, који је ступио на правну снагу дана 01.01.2015. године, прописано је да запослени за 10, 20, 30 година непрекидног радног искуства имају право на јубиларну награду у износу од једне, две или три месечне плате, затим да је последњи послодавац тај који плаћа јубиларну награду, као и да се јубиларни поклон плаћа у року од месец дана, након испуњавања услова из овог става.

Анализом наведене одредбе Општег колективног споразума може се закључити да запосленима припада право на јубиларну награду само за континуирани рад код последњег послодавца, с обзиром на то да Општи колективни уговор децидно захтева да се ради о непрекидном радном искуству.

Из тог разлога, радно искуство који су тужиоци остварили у периоду пре 1999. године није правно релевантно радно искуство у смислу стицања права на исплату јубиларне награде из аспекта одредаба Општег колективног споразума, управо из

разлога јер Општи колективни споразум захтева да се ради о непрекидном радном искуству.

У том смислу, само код тужиоца Р.Х. постоји основаност тужбеног захтева, за 10 година непрекидног радног искуства код тужене, имајући у обзир, а на основу потврде о радном искуству, да је овај тужилац од 04.05.2004. године радник тужене и да је дана 04.05.2014. године остварио 10 година непрекидног радног искуства; дакле у периоду када није био на снази Општи колективни споразум. Међутим, како се десета година непрекидног радног искуства овог тужиоца протезала и у години када је ступио на правну снагу Општи колективни споразум, тачније у 2015. години, суд је становишта да тужиоцу припада право на исплату једне месечне плате.

Суд је на основу уговора о раду тужиоца Р.Х. утврдио висину плате тужиоцу и досудио му новчани износ од 714,00 евра. Тужилац Р.Х. није доказао да је његова месечна плата износи 803,25 евра, нити је доказао право на исплату јубиларне награде за 20 година непрекидног радног искуства, јер је у време подношења тужбе има нешто више од 15 година непрекидног радног искуства, па из тог разлога тужбени захтев преко досуђеног износа, суд сматра неоснованим.

Радно искуство који су тужиоци С.Х. , Б.А. , С.Х. , Ш.С. , И.Б. , И.М. и З.Г. стекли након 1999. године није могло да доведе до стицања права на исплату јубиларне награде.

Наиме, из напред наведених чињеница произилази да су ови тужиоци били у непрекидном радном односу код тужене након 1999. године, што подразумева да немају право на исплату јубиларне награде за 30 година радног искуства, а нити јубиларне награде за 20 и 10 година радног искуства, с обзиром на то, да у време када су остварили јубиларне године 10 и 20 година радног искуства, на снази није био Општи колективни споразум који прописује право на јубиларну награду и њену исплату.

Право на јубиларну награду не остварује се аутоматски, навршавањем потребног броја година радног искуства запосленог, већ је неопходно постојање законског или аутономног прописа који ће предвиђати право на јубиларну награду и њену исплату, у тренутку када запослени оствари одређени број година радног искуства.

У конкретном, када су тужиоци С.Х. , Б.А. , С.Х. , Ш.С. , И.Б. , И.М. , З.Г. , остварили 10 годину непрекидног радног искуства код тужене (2009. и 2010., 2011 и 2013 године), није постојао законски или аутономни пропис који би предвиђао право на јубиларну награду и њену исплату, нити у време када су неки од тужиоца остварили 20 година непрекидног радног искуства, јер је тада престао да важи Општи колективни споразум.

То што је, Општим колективним споразумом, који је, како је наведено, ступио на правну снагу 01.01.2015. године, а престао да важи 31.12.2017. године, прописано право на јубиларну награду, не може бити основ да се ово право тражи ретроактивно, нити након престанка важења овог Споразума.

Закони и други прописи који правним нормама уређују права и обавезе субјеката правних односа, доносе се да би важили од момента ступања на правну снагу, до момента када престаје њихово важење.

То подразумева да само они запослени који су након ступања на правну снагу правне норме, тј. о овом случају Општег колективног споразума и за време важења споразума од 01.01.2015. године до дана 31.12.2017. године, остварили јубиларну годину непрекидног радног искуства код последњег послодавца, за 10, 20, или 30 година рада, могу захтевати право на исплату јубиларне награде.

Да је Општи колективни споразум склопљен да би важио убудуће, произилази и на основу одредбе чл. 52 ст. 3 овог Споразума, којим је предвиђено да се јубиларни поклон плаћа у року од месец дана, након испуњавања услова. Ово значи, да послодавац има обавезу да јубиларну награду исплати у року од месец дана, од дана када запослени оствари неку од јубиларних година непрекидног радног искуства. Не може се сматрати логичким, тумачење, да је тужена била у обавези исплатити јубиларну награду тужиоцима, за 10 или 20 година непрекидног радног искуства, која је наступила у оним годинама, када није постојао колективни уговор нити законски пропис који би прописивао право на њену исплату, па самим тим тужена није могла да испуни обавезу у року од месец дана, јер се таква обавеза пред њу тада није ни постављала.

Исто тако, одредбама чл. 90 ст. 4 Закона о раду прописано је да колективни уговор може бити склопљен за временски период не дужи од 3 године, што подразумева да се права из колективног уговора за исплату јубиларне награде и за исплату накнаде због одласка у пензију не могу остваривати након престанка важења Општег колективног споразума, дакле након 31.12.2017. године.

Из тог разлога, ни захтеви тужиоца С.Х. и И.Б. , да му тужена исплати три плате на име одласка у пензију не могу бити основани, управо због тога што су ови тужиоци пензионисани дана 17.03.2019. године и дана 11.07.2018. године, када је престао са важењем Општи колективни споразум.

Имајући у виду, да је тужилац Р.Х. успео у овом поступку суд му је досудио трошкове поступка у новчаном износу од 259,20 евра, и то на име састава тужбе од стране адвоката 104,00 евра, 135,20 евра на име заступања на једном рочишту од стране адвоката и 20 евра на име плаћене судске таксе, а све то сагласно одредби чл. 452 Закона о парничном поступку.

Из свега наведеног, одлучено је као у изреци.

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
Опште одељење
П.бр. 1176/19 од дана 10.06.2020. године

Број предмета: 2019:278405
Дана: 10.06.2020.
Број документа: 00980094

СУДИЈА
Стефан Милентијевић

Правна поука: Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Приштини, у року од 7 дана од дана пријема преписа пресуде, а преко овог суда.